

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821201247
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6821201247.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Dušana Kucbela, v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D. a 2/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., obaja zastúpení: Mgr. Martin Jankovič, advokát, so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca proti žalovanému: Všeobecná úverová banka a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 zastúpený: ČERNEJOVÁ&HRBEK s. r. o., so sídlom Kýčerského 5, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o určenie neexistencie záložného práva, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. RA-6Csp/62/2021-406 zo dňa 12. júna 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu zamietol (výrok II.) a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške trov.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, podanú dňa 10.08.2021, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia, že záložné právo, ktoré bolo zriadené zmluvou o zriadení záložného práva reg. č. 001/106170/07-001/000 v znení dodatku č. 1 zo dňa 20.02.2008, k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a LV č. XXXX pre kat. úz. D. neexistuje.

2. Okresný súd mal preukázaný naliehavý právny záujem na podanej žalobe zmysle § 137 písm. c) CSP, lebo nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov, zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXXX pre kat. úz. D., sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného, pričom žalobcovia tvrdili, že záložné právo je premlčané. Určovacia žaloba vyplýva z rozporu medzi zápisom o záložnom práve v katastri nehnuteľností a v žalobe tvrdeným skutočným stavom.

3.1. Okresný súd zistil, že hlavný záväzok žalobcov 1/ a 2/, ktorý je zabezpečený sporným záložným právom, vplýva zo zmluvy o úvere a splatnosť tohto záväzku nastala dňa 26.10.2010, kedy bol úver zo strany žalovaného veriteľa zosplatnený. Pohľadávka veriteľa z hlavného obligačného vzťahu nebola žalovaná na súde a ako záväzok nebol dlžníkmi uznaný. Po oznámení o začatí výkonu záložného práva z 02.05.2012, poznamenanom na LV č. XXXX a LV č. XXXX, bola žalovanému záložnému veriteľovi uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, rozhodnutím súdu o predbežnom opatrení zo dňa 07.11.2012, ktoré obmedzenie trvalo až do 17.03.2016, kedy bolo právoplatne skončené konanie vedené pod sp. zn. 6C/509/2012. Následne žalovaný obnovil výkon záložného práva organizovaním dobrovoľnej dražby v dňoch 08.06.2018 a 21.08.2018, popri čom žalobcovia 1/ a 2/ znovu iniciovali súdne konanie vedené pod sp. zn. 4C/19/2018, ktoré bolo zastavené pre späťvzatie žaloby v novembri 2018.

3.2. Žalovaný záložný veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva ďalšími úkonmi v roku 2020 a 2021 (ohodnotenie nehnuteľností, doručovanie znaleckého posudku žalobcom 1/ a 2/). Žalovaný teda záložné právo doteraz riadne vykonával, s výnimkou obdobia od 07.11.2012 do 17.03.2016, kedy predbežným opatrením uloženú povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, nemožno hodnotiť ako jeho nečinnosť. Medzi jednotlivými úkonmi, vykonávania záložného práva, súvisiacimi s realizáciou dobrovoľnej dražby nikdy neuplynula celá trojročná premlčacia doba a táto neuplynula ani do rozhodnutia súdu.

4.1. Pri právnom hodnotení veci okresný súd uviedol, že pre premlčanie záložného práva ako práva vecného platí, že premlčacia lehota začne plynúť až potom, čo veriteľ svoje právo prestane vykonávať, t. j. veriteľ nie je povinný záložné právo vykonať v rámci určenej 3 ročnej premlčacej doby. Záložné právo sa premlčí (obdobne ako právo vecného bremena) len vtedy, ak veriteľ (oprávnený) toto právo počas premlčacej doby nevykonával.

4.2. Obsahom záložného práva je právo veriteľa domáhať sa výkonu záložného práva najmä jeho predajom na dobrovoľnej dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z. z., alebo iným spôsobom dohodnutým v zmluve. Záložný veriteľ teda svoje záložné právo vykonáva, ak vykonáva úkony spojené s prípravou a realizáciou dobrovoľnej dražby. Záložný veriteľ záložné právo vykonáva riadne aj organizovaním neúspešnej dobrovoľnej dražby. Prvýkrát záložný veriteľ svoje právo môže vykonať podľa § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka až po uplynutí 30 dňovej lehoty odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva záložcovi a dlžníkovi (resp. v prípade registrovaných záložných práv po uplynutí 30 dňovej lehoty odo dňa registrácie začatia výkonu záložného práva v registri záložných práv). Deň nasledujúci po uplynutí tejto lehoty je zároveň dňom, kedy prvýkrát môže začať plynúť premlčacia doba výkonu záložného práva.

4.3. Iba v prípade, ak bude záložný veriteľ po uplynutí tejto 30 dňovej lehoty počnúc od posledného úkonu spojeného s prípravou a realizáciou dobrovoľnej dražby po dobu troch rokov nepretržite nečinný pri výkone záložného práva, jeho záložné právo sa premlčí. Pre odvrátenie účinkov premlčania záložného práva (pre zabránenie v uplynutí premlčacej lehoty) je postačujúce, aby záložný veriteľ pred uplynutím lehoty troch rokov znovu vykonal akýkoľvek úkon spojený s prípravou a realizáciou dobrovoľnej dražby, pretože to je obsahom jeho záložného práva.

5. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 100 ods. 2, § 101, § 112, § 151j ods. 2, § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súčasne zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Revúca sp. zn. 4C/13/2021-143 z 02. 09. 2021, ktoré bolo nariadené pred začatím konania vo veci samej, pretože v konaní vo veci samej bola žaloba zamietnutá.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 43CoCsp/12/2022-220 z 24. 05. 2022 rozsudok okresného súdu zmenil výrokom, že neexistuje záložné právo žalovaného, zriadené zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 001/106170/07-001/000 v znení dodatku č. 1 zo dňa 20.02.2008, ktorej vklad bol povolený na Okresnom úrade Revúca, katastrálnom odbore pod č. V-1675/2007 z 09.04.2008 - 308/08 uzavretou medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným na označených nehnuteľnostiach, nachádzajúcich sa v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov 1/ a 2/ v podiele 1/1, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX a na LV č. XXXX kat. úz. D., obec D., okres Revúca. Súčasne zrušil rozsudok vo výroku, ktorým okresný súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Revúca č. k. 4C/13/2021-143 zo dňa 02.09.2021.

7.1. Na základe dovolania žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6Cdo/157/2022 zo dňa 28. 11. 2024 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. 05. 2022 sp. zn. 43CoCsp/12/2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7.2. Najvyšší súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že otázka prípustnosti žaloby o určenie neexistencie záložného práva pre prípad premlčania záložného práva bola medzičasom vyriešená uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/169/2021 z 26. 10. 2022, publikovaného v zbierke rozhodnutí pod zn. R 70/2023. Premlčanie záložného práva nie je dôvodom na vyhovieť žalobe o určenie neexistencie záložného práva. Rozsudok odvolacieho súdu spočíval v nesprávnom právnom posúdení otázky, ktorá bola podkladom pre záver o prípustnosti a dôvodnosti žaloby.

8. Rozvrhom práce Krajského súdu Banská Bystrica na rok 2025 bola vec pridelená senátu 16Co, ktorý uznesením sp. zn. 16CoCsp/2/2025-373 zo dňa 26. februára 2025 rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 6Csp/62/2021 z 30. 11. 2021 podľa § 389 ods. 1, písm. c) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8.2. Okresný súd odôvodnil zamietnutie žaloby neuplynutím premlčacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka vzhľadom na úkony smerujúce k realizácii dražby nehnuteľností zaťažených záložným právom žalovaného záložného veriteľa. Neposudzoval ale prerušenie a spočívanie premlčacej doby. Záver okresného súdu, že záložnému veriteľovi stačilo v priebehu plynutia premlčacej lehoty uplatniť akýkoľvek úkon v rámci výkonu záložného práva a premlčacia lehota mu začala plynúť odznovu je nesprávne právne posúdenie, vyvodené z neúplne zisteného skutkového stavu.

8.3. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia, ktorým vrátil vec do konania na súde prvej inštancie uviedol, že veriteľ po zosplatnení úveru 26. 10. 2010, na základe ktorého je pohľadávka veriteľa zabezpečená záložným právom, nepristúpil k vymáhaniu hlavného peňažného záväzku a od 27. 10. 2010 začala plynúť premlčacia doba hlavného záväzku aj záložného práva. Nebolo sporné, že hlavný záväzok je premlčaný a žalovaný začal záložné právo vykonávať oznámením o dražbe 02. 05. 2012, a ďalší úkon oznámenia o dražbe záložný veriteľ urobil až 13. 07. 2018. V inom konaní tých istých strán sporu sp. zn. 6C/509/2012 bolo vydané neodkladné opatrenie, v dôsledku čoho premlčacia doba spočívala od 07. 11. 2012 do 17. 03. 2016. Prvé kolo dražby dňa 21. 08. 2018 bolo neúspešné (viď notárska zápisnica N1316/2018 (č.l. 13-16), takže nasledujúci deň mohla začať plynúť nová premlčacia doba, ktorá následne spočívala v dôsledku účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v justícii v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

8.4. Pri posúdení plynutia premlčacej doby teda okresný súd neposudzoval, či žalovaný v dražbe riadne konal a pokračoval a preto bolo potrebné posúdiť aj spočívanie premlčacej doby na základe vydaných neodkladných opatrení, ktoré zaväzovali strany sporu a ďalej na základe zák. č. 62/2020 Z. z., účinného od 27.03.2020, v znení zák. č. 92/2020 Z. z., účinného od 25.04. 2020 a v znení zák. č. 9/2021 Z.z., účinného od 19.01.2021 a na základe toho posúdiť, či v dôsledku spočívania premlčacej doby nie je záložné právo premlčané.

9. V novom rozhodnutí okresný súd pri posudzovaní skutkového stavu skutkové zopakoval zistenie, že žalovaný veriteľ úver zosplatnil 26.10.2010 a vyzval žalobcov 1/ a 2/ na splatenie celého úveru s príslušenstvom vo výške 108.909,94 Eur z toho istina 102.348,77 Eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Žaloba o zaplatenie pohľadávky podaná nebola. Dražobník ako zástupca žalovaného oznámením z 02.05.2012 oznámil žalobcom 1/ a 2/ začatie výkonu záložného práva na LV č. XXXX a na LV č. XXXX pre kat. úz. D.. Na základe návrhu žalobcov 1/ a 2/ Okresný súd Revúca uznesením sp. zn. 6C/488/2012 zo dňa 07.11.2012 nariadil predbežné opatrenie, ktorým žalovanému a dražobníkovi uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva a uskutočnenia dražby nehnuteľností až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Následne podanú žalobu žalobcov 1/ a 2/ proti žalovanému a dražobníkovi o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva okresný súd zamietol rozsudkom sp. zn. 6C/509/2012-331 zo dňa 05.05.2014, a toto rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/1056/2014-372 zo dňa 09.02.2016 a nadobudlo právoplatnosť 17.03.2016. Po právoplatnom ukončení uvedeného súdneho konania žalovaný opätovne zahájil výkon záložného práva a dražobník vytyčil dátum 1. kola dobrovoľnej dražby na deň 08.06.2018, od ktorého bolo upustené. Dňa 21.08.2018 sa potom konala dobrovoľná dražba nehnuteľností, ktorej priebeh je osvedčený notárskou zápisnicou notárky Mgr. Stanislavy Palkovej, a bola neúspešná. V mesiaci máj 2021, po období pozastavenia výkonu záložného práva z dôvodu opatrení v súvislosti s pandemiou Covid 19, dražobník opätovne začal proces výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Listom dražobníka z 02.06.2021 boli žalobcovia 1/ a 2/ vyzvaní, aby umožnili vykonanie ohodnotenia nehnuteľností. Znaleckým posudkom znalca Ing. Dionýza Dobosa č. 99/2021 z 29.06.2021 bola určená všeobecná hodnota nehnuteľností sumou 121.000,- Eur a znalecký posudok bol žalobcom 1/ a 2/ doručovaný v mesiaci júl 2021. Uznesením Okresného súdu Revúca č. k. 4C/13/2021-143 zo dňa 02.09.2021 bolo na návrh žalobcov 1/ a 2/ nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola žalovanému a dražobníkovi uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a na LV č. XXXX pre kat. úz. D. do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci 6Csp/62/2021; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 07.10.2021.

10.1. Okresný súd v novom rozhodnutí poukázal na svoj predošlý rozsudok zo dňa 30.11.2021, ktorým bola žaloba ako nedôvodná v celom rozsahu zamietnutá. Zopakoval, že hoci hlavný záväzok žalobcov 1/ a 2/ voči žalovanému je premlčaný, na možnosť žalovaného domáhať sa speňaženia predmetu zálohu to nemá žiadny vplyv, pretože samotné záložné právo premlčané nie je, keďže je veriteľom vždy znova včas opakovane vykonávané, nakoľko ani medzi jeho jednotlivými výkonmi a ani od posledného výkonu záložného práva žalovaným trojročná premlčacia lehota neuplynula. Okresnému súdu sa zo

zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu nepodarilo zistiť, v čom spočíva dôvod zrušenia rozhodnutia okresného súdu – t. j. ktoré navrhnuté dôkazy okresný súd nevykonal v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci a dôvod zrušenia rozsudku okresného súdu preto materiálne naplnený nebol.

10.2. Dôvodom zrušenia rozsudku nie je ani právne posúdenie veci ani údajná potreba vykonať vo veci dokazovanie, ale okresný súd usúdil, že týmto dôvodom je potreba rozhodnúť o písomnom podaní žalobcov 1/ a 2/ z 31.01.2025, ktorým v priebehu odvolacieho konania žalobcovia 1/ a 2/ navrhli úpravu formulácie žalobného petitu tak, že pôvodnú formuláciu „záložné právo neexistuje“ nahradzujú formuláciou „nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom“ alternatívne „premlčané záložné právo nie je vykonateľné“.

10.3. Zmena žaloby v odvolacom konaní nie je prípustná podľa § 371 CSP iba vtedy, ak so zmenou žaloby sú spojené procesne neprípustné nové skutkové tvrdenia, ktoré neboli predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, alebo ak sa zmenou žaloby uplatňuje dovtedy neuplatnený nárok, ktorý nebol predmetom konania na súde prvej inštancie, pretože by takto došlo nielen k porušeniu zásady dvojinstančnosti súdneho konania, ale aj ustanovení o vedení konania a o dokazovaní.

10.4. Žaloba žalobcov 1/ a 2/ nebola skutkovo založená na dôvodoch neexistencie záložného práva (že záložná zmluva je neplatná, alebo že záložné právo z iného dôvodu nevzniklo, alebo že záložné právo zaniklo). Rozpor medzi obsahom žaloby – žalobným dôvodom a navrhovaným žalobným petitom nemal pre rozhodnutie okresného súdu podstatný význam, pretože žaloba žalobcov 1/ a 2/ bola prvým rozsudkom okresného súdu zamietnutá nie pre nedostatok naliehavého právneho záujmu v zmysle § 137 písm. c) CSP, ale pre vecnú nedôvodnosť (t.j., že k premlčaniu záložného práva nedošlo). Okresný súd dospel k záveru, že žalobcovia 1/ a 2/ majú naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby (založenej na tvrdeniach, že záložné právo žalovaného zaťažujúce nehnuteľnosti žalobcov 1/ a 2/ je premlčané). Žaloba žalobcov 1/ a 2/ bola od začiatku koncipovaná tak, že sa domáhajú uplatnenia následku premlčania záložného práva a nie toho, že by záložné právo nemalo existovať. Odstrániť nesúlad medzi žalobným dôvodom a žalobným petitom preto možno tak, že súd pri viazanosti predmetom konania výrok rozsudku formuluje spôsobom zodpovedajúcim žalobnému dôvodu, alebo tak, že znenie navrhovaného žalobného petitu preformulujú sami žalobcovia 1/ a 2/ (čo žalobcovia 1/ a 2/ urobili podaním z 31.01.2025). Zmena formulácie navrhovaného žalobného petitu v takom prípade nie je zmenou žaloby (§ 140 CSP), pretože zmenou formulácie sa nemení predmet konania, ktorý je od počiatku určený žalobným dôvodom.

10.5. Na možnosť žalobcov 1/ a 2/ namietať premlčanie výkonu záložného práva nemá vplyv skutočnosť, že hlavný záväzok žalobcov 1/ a 2/ zo zmluvy o úvere už je premlčaný, keďže podľa § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ domáhať uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná. V rozsahu, v ktorom nie je pohľadávka veriteľa uspokojená výťažkom z predaja predmetu zálohu, jeho pohľadávka premlčaniu podlieha. Je potom už len rizikom veriteľa, ak pohľadávku nezažaluje a nevymáha výkonom rozhodnutia aj z iných zdrojov dlžníka ako z predmetu záložného práva, pretože premlčaním hlavného záväzku sa možnosti veriteľa domôcť sa jeho uspokojenia obmedzia iba na speňaženie predmetu záložného práva.

11.1. Pre zabránenie účinkov premlčania je potrebné, aby veriteľ v premlčacej dobe uplatnil právo na súde (§ 112 Občianskeho zákonníka). Týmto spôsobom, kedykoľvek verifikovateľným sa následne preukazuje aj prípadné prerušenie a spočívanie plynutia premlčacej lehoty pohľadávky. Na druhej strane, posudzovanie plynutia premlčacej lehoty záložného práva pozostáva iba na tom, či veriteľ svoje právo vykonáva alebo nevykonáva a to tak, že kým veriteľ svoje právo vykonáva, premlčacia lehota nezačne plynúť.

11.2. Okresný súd nikde vo svojom rozsudku nenapísal, že premlčacia lehota záložného práva sa prerušuje alebo spočíva, pretože toto právo sa premlčuje tým, že sa prestane vykonávať, a pre jeho premlčanie je rozhodujúce iba to, či veriteľ svoje právo vykonáva alebo nie. Obdobia, v ktorých veriteľ svoje právo nemôže vykonávať z dôvodu zákonných prekážok z titulu povinnosti uloženej neodkladným opatrením súdu (v prípade žalovaného to bolo predbežné opatrenie sp. zn. 6C/488/2012 v období od 07.11.2012 do 17.03.2016 a neodkladné opatrenie sp. zn. 4C/13/2021 v období od 02.09.2021 doposiaľ), alebo z dôvodu povinnosti upustiť do vykonania dobrovoľnej dražby podľa zákona č. 62/2020 Z. z. (§ 1, § 6 a § 7 účinné od 27.03.2020 do 31.05.2020, a § 8 a § 10 účinné od 19.01.2021 do 28.02.2021), nemožno posudzovať ako nevykonávanie práva a nečinnosť záložného veriteľa, ktoré by mohli byť považované ako dôvod premlčania jeho záložného práva. Ani v týchto obdobiach však nedochádza k spočívaniu, ani k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty záložného práva, ktorá začína plynúť vždy nanovo od vykonania posledného úkonu záložného veriteľa, ktorého obsahom je realizácia záložného práva. Na tie časové

úseky, ktoré uplynuli medzi jednotlivými úkonmi záložného veriteľa, sa neprihliada, ak nepresiahnu dĺžku všeobecnej premlčacej lehoty v trvaní troch rokov.

12.1. Celý proces realizácie výkonu záložného práva začína oznámením o začatí výkonu záložného práva záložcovi a dlžníkovi a jeho registráciou v príslušnom registri (v prípade nehnuteľností v katastri nehnuteľností), od ktorého plynie lehota 30 dní (§ 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka). Až po uplynutí tejto lehoty môže záložný veriteľ záloh predať, odvolací súd ale v rozpore s tým aj čas plynutia tejto lehoty považuje za čas bezdôvodnej nečinnosti záložného veriteľa. Výkonom záložného práva veriteľom je celý proces prípravy dobrovoľnej dražby, pretože bez predchádzajúcej prípravy dobrovoľnej dražby nie je možný ani jej výkon.

12.2. Okresnému súdu nebolo zrejmé, na základe akých kritérií má posudzovať premlčanie výkonu záložného práva a ako mieni odvolací súd posudzovať plynutie premlčacej lehoty medzi jednotlivými čiastkovými úkonmi procesu prípravy dražby, ako mieni porovnávať navzájom viaceré samostatné procesy prípravy dražby, ak napr. v rámci jednej dražby bude vypracovanie znaleckého posudku jednému znalcovi trvať iba 24 hodín, druhému znalcovi v inej dražbe týždeň a tretiemu znalcovi v ďalšej dražbe mesiac. Podobne pri oznámení o dražbe, ktoré musí byť doručené všetkým určeným subjektom v lehote najmenej 30 dní pred začatím dražby, nie je zrejmé posudzovanie premlčania záložného práva v prípade, ak je oznámenie o dražbe vydané vo väčšom predstihu. Ďalej, ak bola dražba neúspešná pre nezáujem o predmet dražby, nie je hospodárne opakovať dražbu znova napr. už o tri mesiace, lebo nie je rozumné očakávať, že v takej krátkej dobe by bol nejaký záujemca. Z ustanovenia § 22 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. o povinnosti uzatvoriť zmluvu o vykonaní opakovanej dražby v lehote 10 dní od doručenia zápisnice o dražbe nevyplýva údajný záujem zákonodarcu na urýchlení celého procesu. Účelom tejto lehoty je vykonanie opakovanej dražby za podmienok uvedených v tomto ustanovení (napr. použitie rovnakého znaleckého posudku), pri ktorých nie je potrebné dodržanie celého pomerne komplikovaného procesu prípravy prvého kola dražby, inak musí celý proces prípravy dražby začať odznova.

12.3. Posudzovanie plynutia premlčacej lehoty záložného práva spočítavaním jednotlivých časových úsekov medzi čiastkovými úkonmi súvisiacimi s realizáciou záložného práva, ktoré nie sú nijako verifikované (a z povahy veci ani nie sú nijako verifikovateľné) napr. prostredníctvom podacej pečiatky na súde, nie je v súlade s odvolacím súdom aplikovaným § 112 Občianskeho zákonníka, a vnáša do premlčania záložného práva právnu neistotu, ktorú naopak by práve inštitút premlčania mal garantovať. Započítavanie jednotlivých čiastkových úsekov nie je v súlade s princípom právnej istoty, lebo nikto - ani záložný veriteľ ani záložný dlžník - dopredu nevie, ktoré časové úseky a v akom rozsahu budú do premlčacej lehoty započítané. Záložný veriteľ takto nevie ani určiť, kedy prípadne končí takto počítaná premlčacia lehota, aby účinkom premlčania mohol zabrániť. Takýto skutkový stav, kedy by veriteľ vykonával svoje záložné právo len v hraničnej dobe jedenkrát za dobu troch rokov však nie je predmetom konania, keďže žalovaný svoje záložné právo vykonáva častejšie - v približne dvojnásobnej frekvencii.

13. Napokon okresný súd uviedol, že ak by boli žalobcovia úspešní, výrok rozsudku je potrebné formulovať tak, že nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/ nie sú zaťažené premlčaným záložným právom, čím by bolo vyjadrené, že záložné právo nezaniklo, avšak ako premlčané je naďalej nevyužiteľné. Podaná žaloba žalobcov 1/ a 2/ však nie je dôvodná, pretože k premlčaniu záložného práva žalovaného zatiaľ nedošlo, preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. O pripustení zmeny žaloby okresný súd nerozhodoval, keďže podaním žalobcov 1/ a 2/ z 31.01.2025 nedošlo k zmene žaloby v zmysle § 140 CSP, ale týmto podaním bol iba odstránený nesúlad medzi žalobným dôvodom a formuláciou žalobného petitu pôvodne podanej žaloby.

14.1. Proti rozsudku podali včas odvolanie z 25. 10. 2023 žalobcovia 1/ a 2/, ktorí namietali nesprávny procesný postup, ktorý im znemožnil uskutočňovať procesné práva tak, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie.

14.2. Žalobcovia poukázali na svoje skutkové tvrdenia, že prerušené obdobia počas ktorých žalovaný záložné právo nevykonával, presiahli potrebnú premlčaciu lehotu 3 rokov. Od 26.10.2010 do 02.05.2012 – uplynutá premlčacia lehota 18 mesiacov a 7 dní, od 02.05.2012 do 07.11.2012- uplynutá premlčacia lehota 6 mesiacov a 5 dní, od 17.03.2016 do 08.06.2018 – uplynutá premlčacia lehota 27 mesiacov a 19 dní a od dátumu 21.08.2018 do mája 2020 – uplynutá premlčacia lehota minimálne 21 mesiacov. V posudzovanej veci možno identifikovať viaceré obdobia nečinnosti žalovaného, ktoré mali za následok jednak plynutie premlčacej lehoty, jej následne spočítavania, až došlo k uplynutiu potrebnej premlčacej lehoty 3 rokov.

14.3. Nič na tom nemôžu zmeniť vyjadrenia žalovaného, ktorý ospravedlňuje svoju nečinnosť kvôli neúčelnosti navyšovania nákladov dražby, ktoré by v konečnom dôsledku znášali žalobcovia, a to tým, že nehnuteľnosť po neúspešnej dražbe zo dňa 21.08.2018 bola následne v priebehu rokov 2018 a 2019 pravidelne inzerovaná na dostupných webových portáloch venujúcich sa predaju nehnuteľností a dražbám. Túto nečinnosť žalovaného, ktorá nesmerovala k reálnemu výkonu záložného práva na dražbe nemožno ospravedlniť na úkor žalobcov, keď navyše ide o neurčité tvrdenia. Pokiaľ súd prvej inštancie odkazoval na predchádzajúci súdny spis, v ktorom sa žalobcovia domáhali neplatnosti dražby, ktorý ani nebol pripojený, nedošlo k vykonaniu dôkazov v ňom obsiahnutých, na ktoré logicky nemohol súd prvej inštancie postaviť svoje rozhodnutie, čím zároveň vychádzal z nesprávnych skutkových zistení. Obdobie evidentnej nečinnosti žalovaného do vykonania neúspešnej dražby v súhrne predstavuje 4 roky, 9 mesiacov a 15 dní. Nemožno súhlasiť so záverom, že žalovaný svoje záložné právo po celú dobu riadne vykonával, s výnimkou obdobia od 07.11.2012 do 17.03.2016. Argumenty súdu prvej inštancie o tom, že záložnému veriteľovi stačilo v priebehu plynutia premlčacej lehoty na výkon záložného práva uplatniť akýkoľvek úkon a premlčacia lehota mu začala plynúť odznovu, možno považovať za nesprávne a toto tvrdenie aj v rozpore s názorom odvolacieho súdu v jeho kasačnom uznesení zo dňa 26.02.2025, z ktorého obsahu vyplýva, že obdobia plynutia premlčacej lehoty sa navzájom spočítavajú.

14.4. Žalobcovia majú za to, že žalovaný v súčasnosti nemôže a ani v budúcnosti nebude môcť svoje práva záložného veriteľa nijako uplatniť, keď záložné právo hoci existuje, nie je spôsobilým prostriedkom nápravy právneho postavenia žalovaného. Žalobcovia sú obmedzení vo výkone svojho vlastníckeho práva, pretože na základe existujúceho záložného práva nie sú spôsobilí predmet svojho vlastníctva užívať v plnom rozsahu.

14.5. Súd prvej inštancie sa pri výklade zákonných ustanovení, predovšetkým ustanovení Občianskeho zákonníka odcitovaných v odôvodnení rozsudku obmedzil výlučne len na gramatický výklad týchto ustanovení. Žalobcovia majú za to, že súd výkladom jednotlivých ustanovení Občianskeho zákonníka, najmä ust. § 100 ods. 2, § 151j ods. 2, resp. ust. § 408 Obchodného zákonníka dospel jednak k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec zároveň nesprávne právne posúdil. S odkazom na ust. § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka došlo k uplynutiu 10 – ročnej tzv. absolútnej objektívnej premlčacej doby. Ustanovenie § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka stanovuje absolútne obmedzenie premlčacej doby v obchodnoprávných vzťahoch, premlčacia doba uplynie v obchodnoprávných vzťahoch vždy najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa, keď začala plynúť po prvý raz. V posudzovanom prípade žalovanému márne uplynula desaťročná premlčacia lehota nielen od vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru na podklade úverovej zmluvy zo dňa 30.11.2007 ale márne uplynula i premlčacia lehota 10 rokov viazaná na záložné právo.

14.6. S určitým nadhľadom na danú vec by sa dalo stručne zhrnúť, že súd prvej inštancie vyhodnotil správne len dve čiastkové otázky právneho charakteru. Jednou bolo správne určenie výšky premlčacej lehoty, a to v rozsahu 3 – rokov potrebnej na premlčanie záložného práva a tou druhou je náhľad na formuláciu petitu žaloby, keď sa v konečnom dôsledku o zmenu žaloby ani nejedná, ktorú žalobcovia „z opatrnosti“ učinili v priebehu odvolacieho konania, ale naopak sa jedná len o spresnenie toho, čoho sa žalobcovia domáhajú. Aj keď žalobcovia v priebehu odvolacieho konania učinili tzv. zmenu petitu, správne uviedol, že o zmenu žaloby sa nejedná, keď navyše CSP ani petit ako nevyhnutnú náležitosť žaloby neobsahuje, resp. ak z ostatných častí podanej žaloby je zrejmé, čo žalobcovia podanou žalobou sledovali.

14.7. Nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie od počiatku spočíva v tom, že tento v odôvodnení svojho rozhodnutia neidentifikoval obdobia nečinnosti žalovaného vo výkone záložného práva, ktoré naopak žalobcovia identifikovali.

14.8. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalobcovia navrhli, aby odvolací súd, rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, ak nebude považovať zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenie veci na ďalšie konanie za nevyhnutné, predovšetkým aj z dôvodu hospodárnosti konania, a to tak, že vyhovie žalobe žalobcov v celom rozsahu a prizná žalobcom náhradu trov konania.

14.9. V replike na vyjadrenie žalovaného uviedli, že v zrušujúcom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že v predmetnej veci je potrebné rozlišovať medzi prerušením a spočívaním premlčacej doby, resp. že spočívanie premlčacej doby znamená, že počas trvania príčiny premlčacia doba neplynie a po jej odpadnutí sa už uplynutý čas pripočíta, a týmto názorom sa súd prvej inštancie v posudzovanej veci neriadil. Práve neakceptovanie kasačného uznesenia odvolacieho súdu, jeho dezinterpretácia a spochybňovanie predstavujú okrem iného aj porušenie práva žalobcov na spravodlivý proces, čím bol tento odvolací dôvod mimo iného naplnený. Žalobcovia špecifikovali konkrétne obdobia nečinnosti žalovaného pri výkone záložného práva, ktoré po sčítaní presiahli trojročnú lehotu potrebnú na

premlčanie výkonu záložného práva. Žalovaný sa k týmto obdobiam nečinnosti bližšie nevyjadril, a to ani pred skončením dokazovania pred súdom prvej inštancie.

15.1. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 25.08.2025 uviedol, že žiadne porušenie práva žalobcov na spravodlivý proces nenastalo, písomné vyhotovenie rozsudku je jasné a zrozumiteľné, rozsudok dáva jasné a argumentačne podložené odpovede na základné otázky prejednávanej veci, pričom je vo výroku vecne správny.

15.2. Z obsahu nateraz posledného rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd prvoinštančnému súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie plynutia premlčacej doby, kedy tento nemal vo svojom prvom rozhodnutí rozlišovať medzi prerušením a spočívaním premlčacej doby. Subjektívnymi príčinami, ktoré majú za následok prerušenie premlčania, sú podľa odvolacieho súdu úkony veriteľa riadne pokračujúceho v dražbe, alebo úkony dlžníka tým, že uznal nárok. Objektívnymi príčinami, v dôsledku ktorých dochádza k spočívaniu premlčacej doby, sú potom jednak rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení, ktoré bránili výkonu dobrovoľnej dražby, no aj zákonné opatrenia, súvisiace s pandemiou Covid-19. Ani po zohľadnení týchto východísk odvolacieho súdu na aktuálny, vyššie opísaný skutkový stav, nemožno objektívne dospieť k záveru o premlčaní záložného práva zaťažujúceho nehnuteľnosti žalobcov.

15.3. Žalobcovia vo svojej argumentácii nesprávne interpretujú nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 250/2011-30 zo dňa 08.12.2011. Predmetné rozhodnutie totiž vyslovne vylučuje aplikáciu ust. § 408 Obchodného zákonníka v prejednávanej veci, cit.: „Premlčanie záložného práva sa riadi Občianskym zákonníkom aj v prípade, ak ním bola zabezpečená pohľadávka spravujúca sa Obchodným zákonníkom.“ K rovnakému správne záveru dospel aj súd prvej inštancie, ktorý svoje právne posúdenie žalobcom aj podrobne vysvetlil, pričom za ďalšie referenčné rozhodnutie (obsahujúce totožné právne závery) možno označiť tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/41/2021 zo dňa 27.02.2023.

15.4. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil ako vo výroku vecne správny a aby zaviazal žalobcov na náhradu trov odvolacieho konania.

15.5. V replike žalovaný uviedol, že žalobcovia len opakujú tvrdenia, ktoré vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia otázky plynutia premlčacej doby výkonu záložného práva. Na základe súdom prvej inštancie ustáleného skutkového stavu veci nemožno objektívne dospieť k záveru o premlčaní záložného práva žalovaného.

16. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcov 1/ a 2/ bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie je vecne správne.

17.1. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17.2. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

17.3. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17.4. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

18.1. Ako odvolací súd uviedol už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, pri posúdení premlčania práva je potrebné rozlišovať medzi prerušením premlčacej doby a spočívaním premlčacej doby, pričom dôsledky uvedeného rozlíšenia v § 112 Občianskeho zákonníka nie sú výslovne vyjadrené, čo môže vyvolávať interpretačné problémy. Okresný súd posudzoval úkony žalovaného z hľadiska dôsledkov na plynutie premlčacej doby a urobil záver, že žalovaný záložný veriteľ od začiatku riadne pokračoval v speňažovaní predmetu zálohu na dražbe, ale vyhol sa posúdeniu prerušenia aj spočívania premlčacej doby.

18.2. To mohol urobiť aj odvolací súd, ktorý považoval za potrebné ponechať procesný priestor stranám sporu na súde prvej inštancie tým skôr, že predošlé, v poradí prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto veci bolo odôvodnené tým, že veriteľ nie je povinný záložné právo vykonať v rámci určenej 3 ročnej premlčacej doby a táto premlčacia doba mohla začať plynúť až potom, ak by veriteľ svoje právo prestal vykonávať a k tomu nedošlo, lebo žalovaný doteraz záložné právo vykonával. Uvedené odôvodnenie považoval odvolací súd za nedostatočné a predpokladal, že súd prvej inštancie v novom rozhodnutí svoje závery a úvahy zrozumiteľne vysvetlí na základe skutkového stavu preukázaného na základe dôkazného bremena každej strany sporu.

19.1. Spočívanie premlčacej doby spôsobuje príčina, ktorá v čase, kedy táto príčina trvá spôsobuje, že premlčacia doba nepokračuje a po odpadnutí príčiny sa dovtedy uplynutá premlčacia doba pripočíta.

19.2. Rozdiel medzi prerušením a spočívaním premlčacej doby je v tom, že spočívanie premlčacej doby vyvolávajú objektívne, od strán nezávislé príčiny. Objektívne príčiny, spôsobujúce spočívanie premlčacej doby v posudzovanej veci sú rozhodnutia súdov o neodkladnom opatrení, ktoré boli vydané na návrh žalobcov v rade 1/ a 2/ a ktoré bránili, alebo bránia žalovanému vo výkone dobrovoľnej dražby. Ďalej sú to zákonné prekážky podľa zák. č. 62/2020 Z. z. uložené v súvislosti s pandemiou Covid-19.

19.3. Prerušenie premlčania spôsobujú subjektívne príčiny, ktoré vyvolalo konanie dotknutých účastníkov právneho vzťahu, t. j. úkony žalovaného záložného veriteľa, ktorý pristúpil a riadne pokračoval v dražbe.

20.1. Podľa § 1 písm. a) zák. č. 62/2020 Z. z., o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej „zák. č. 62/2020 Z. z.“), ktorý nadobudol účinnosť 27.03.2020, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

20.2. Podľa § 6 zák. č. 62/2020 Z. z. v znení zák. č. 92/2020 Z. z., účinného od 25. apríla 2020, v čase do 31. mája 2020 nemožno pristúpiť k výkonu záložného práva. Úkony smerujúce k výkonu záložného práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 31. mája 2020 sú neúčinné.

20.3. Podľa § 8 písm. a) zák. č. 62/2020 Z. z. v znení zák. č. 9/2021 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť od 19.01.2021, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

21.1. Okresný súd sa so skutkovými zisteniami vysporiadal iba sumárnym zhrnutím, že na čas, ktorú uplynul medzi jednotlivými úkonmi záložného veriteľa (pri príprave a realizácii dražby) neprihliadol, pretože nepresiahol dĺžku všeobecnej premlčacej lehoty v trvaní troch rokov. Úvahy okresného súdu vychádzajú z odôvodnenia jeho predošlého rozhodnutia, v ktorom v zásade správne uviedol, že pre odvrátenie účinkov premlčania záložného práva v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka je postačujúce, aby záložný veriteľ pred uplynutím lehoty troch rokov znovu vykonal akýkoľvek úkon spojený s prípravou a realizáciou dobrovoľnej dražby. Z odôvodnenia okresného súdu vyplýva, že po oznámení o začatí výkonu záložného práva zo dňa 02.05.2012 až doteraz premlčacia doba nemohla uplynúť, lebo žalovaný v tomto čase vykonával úkony smerujúce k speňaženiu predmetu záložného práva. Uvedený záver, že žalovaný pred uplynutím premlčacej doby troch rokov vykonal úkon spojený s prípravou a realizáciou dobrovoľnej dražby je síce správny, ale bol urobený len na základe sumárneho zhrnutia zisteného skutkového stavu. Dôvod zrušenia rozsudku okresného súdu preto materiálne naplnený bol.

21.2. Aj v novom rozhodnutí okresný súd iba sumárne poukazoval, že „skutkový stav, kedy by veriteľ vykonával svoje záložné právo len v hraničnej dobe jedenkrát za dobu troch rokov nie je predmetom konania, keďže žalovaný svoje záložné právo vykonáva častejšie - v približne dvojnásobnej frekvencii“.

21.3. Okresný súd prehliadol skutkovú okolnosť, že po neúspešnej dražbe, v ktorej dražobník nepokračoval konaním opakovanej dražby podľa § 22 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, začala odznova plynúť premlčacia doba a že na počítanie plynutia premlčacej doby malo vplyv spočívanie premlčacích lehôt na základe zák. č. 62/2020 Z. z. a ďalej spočívanie premlčacej lehoty na základe každého súdneho rozhodnutia o neodkladnom opatrení, ktoré zavazovalo žalovaného zdržať sa výkonu záložného práva proti žalobcom 1/ a 2/. V konečnom dôsledku však pri uplatnení premlčania záložného práva súdne rozhodnutie o neodkladnom opatrení zavazovalo aj žalobcov, hoci tým mohli dosiahnuť „iba“ oddialenie úkonov dražby do vydania konečného rozhodnutia.

22. Neobstoja však ani odvolacie dôvody žalobcov, pretože nepreukázali, akých nesprávnych skutkových zistení sa okresný súd dopustil a že vec nesprávne právne posúdil a preto nespochybnili vecnú správnosť rozhodnutia. Okresný súd síce v odôvodnení svojho rozhodnutia neidentifikoval obdobia nečinnosti žalovaného vo výkone záložného práva, ktoré žalobcovia tvrdili, ale nesprávne. V dôsledku toho v posudzovanej veci nemohlo dôjsť k premlčaniu záložného práva z nasledovných dôvodov.

23. Predovšetkým treba uviesť, že v posudzovanej veci sa neuplatní počítanie premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka pretože samotné záložné právo sa neposudzuje podľa ustanovení Obchodného zákonníka vzhľadom na to, že hlavný záväzok je úverový vzťah, ktorý bol ale uzavretý podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z toho vyplýva, že medzi stranami sporu nejde o obchodnoprávny vzťah, ale právne posúdenie sa vykoná podľa právnej úpravy Občianskeho zákonníka.

24. Nebolo sporné, že žalovaný úver zosplatnil 26.10.2010 a od 27. 10. 2010 začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá bola prerušená až úkonom žalobcu, ktorým začal výkon záložného práva. Pre posúdenie veci je postačujúce, že ku dňu 02.05.2012 dražobník oznámil žalobcom začatie výkonu záložného práva a najneskôr od tohto momentu sa žalobcovia dozvedeli o prerušení plynutia premlčacej doby, ktorá znova začala plynúť od začiatku a plynula až do 07. 11. 2012, kedy nadobudlo účinnosť predbežné opatrenie sp. zn. 6C/488/2012, v dôsledku čoho premlčacia doba v období od 07.11.2012 do 17.03.2016 spočívala. Po zániku účinnosti predbežného opatrenia od 18. 03. 2016 premlčacia doba pokračovala ďalej až do 21. 08. 2018, keby sa uskutočnila neúspešná dražba nehnuteľností, ktoré sú predmetom záložného práva, o čom bola spísaná notárska zápisnica N 1316/2018, Nz 27238/2018 NCRIs 27777/2018, ktorá je pripojená aj k žalobe. Pretože na neúspešnú dražbu nenadväzovala opakovaná dražba podľa § 22 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, nasledujúcim dňom 22. 08. 2018 začala plynúť od začiatku nová premlčacia doba záložného práva a to do 26. 03. 2020. Od 27. 03. 2020 do 31. 05. 2020 premlčacia doba spočívala v dôsledku ustanovení §1 písm. a) a § 6 zák. č. 62/2020 Z. z. Premlčacia doba pokračovala od 01.06.2020 do 18. 01.2021. Potom od 19.01. 2021 do 28.02.2021 znovu spočívala v dôsledku § 8 písm. a) zák. č. 62/2020 Z. z. v znení zák. č. 9/2021 Z. z. Od 01.03.2021 premlčacia doba záložného práva pokračovala až do 01. 09. 2021, pretože uznesením Okresného súdu Revúca sp.zn. 4C/13/2021-143 zo dňa 02.09.2021 bolo na návrh žalobcov 1/ a 2/ nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola žalovanému a dražobníkovi uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a na LV č. XXXX pre kat. úz. D. do právoplatného rozhodnutia súdu v teraz posudzovanej veci 6Csp/62/2021, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 07.10.2021.

25.1. Z uvedeného skutkového stavu, ktorý je stranám sporu známy a vyplýva aj z odôvodnenia súdu prvej inštancie je zrejmé, že ku dňu podania žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhajú odstránenia vymáhateľnosti, záväznosti, teda účinkov záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcov 1/ a 2/ ešte trojročná premlčacia doba záložného práva neuplynula. Prvý raz začala plynúť od splatnosti úveru 27. 10. 2010 a bola prerušená začatím výkonu záložného práva na dobrovoľnej dražbe, o čom sa žalobcovia dozvedeli z oznámenia dražobníka zo dňa 02.05.2012.

25.2.1. Druhý raz mohla začať plynúť premlčacia od začatia výkonu dražby, v ktorej žalovaný riadne pokračoval z čoho okresný súd vyvodil správny skutkový a právny záver, odôvodnený § 112 Občianskeho zákonníka, že premlčacia doba po dobu uplatnenia výkonu dobrovoľnej dražby neplynula až do neúspešnej dražby 21. 08. 2018. Navyše v tom období premlčacia doba určitý čas spočívala v dôsledku predbežného opatrenia.

25.2.2. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že z premlčacej doby od 02. 05. 2012 do 06. 11. 2012 uplynulo 6 mesiacov a 4 dni, od 18. 03. 2016 do 21. 08. 2018 2 roky, 5 mesiacov a 3 dni, spolu teda uplynuli 2 roky, 11 mesiacov a 7 dní. Iba v prípade, ak by bola dražba neúspešná a súčasne by uplynuli viac ako 3 roky od oznámenia výkonu záložného práva, mohol by súd prípadne ďalej posudzovať dôvodnosť námietky premlčania záložného práva.

25.3. Tretí krát začala premlčacia doba záložného práva plynúť od 22. 08. 2018 do 26.03.2020, ďalej plynula od 01.06.2020 do 18. 01.2021 (od 19.01 do 28.20 2021 spočívala) a od 01.03.2021 plynula premlčacia doba do 01. 09. 2021, resp. do účinnosti a vykonateľnosti neodkladného opatrenia (sp.zn. 6Csp/62/2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť 07.10.2021). V súvislosti so začiatkom plynutia tejto novej premlčacej doby treba vychádzať z toho, že celý proces prípravy dražby začal odznova.

26.1 Z uvedeného vyplýva, že pre posúdenie veci (otázky premlčania záložného práva) bolo rozhodujúce, či žalobcovia v odvolaní preukázali uplynutie premlčacej doby záložného práva, ktorá plynula od 22. 08. 2018 do účinnosti neodkladného opatrenia sp.zn. 6Csp/62/2021 zo dňa 02. 09. 2021, pričom premlčacia doba spočívala v dôsledku účinkov ustanovení zák. č. 62/2020 Z. z. a neodkladného opatrenia súdu.

26.2. Od 22.08.2018 do 26.03.2020 uplynulo z premlčacej doby 1 rok, 7 mesiacov a 4 dni, od 01.06. 2020 do 18.01.2021 uplynulo z premlčacej doby 7 mesiacov a 18 dní, od 01.03.2021 do 01.09.2021 uplynulo 6 mesiacov, čo znamená, že z premlčacej doby, ktorá začala plynúť od 22.08.2018 a od 02. 09. 2021 spočíva, uplynulo iba 2 roky, 8 mesiacov a 22 dní. Žalobcovia tak nepreukázali uplynutie premlčacej doby záložného práva a ich žaloba ako aj odvolanie boli nedôvodné.

27.1. Rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, bolo vydané na základe zisteného skutkového stavu a na vec sa vzťahujúcich právnych dôvodov, preto ho odvolací súd potvrdil.

27.2. Na vecnú správnosť rozhodnutia v posúdení otázky premlčania nemal vplyv nedôsledný a povrchný záver okresného súdu, že v posudzovanej veci nedochádzalo k spočívaniu, ani k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty záložného práva, ktorá začína plynúť vždy nanovo od vykonania posledného úkonu záložného veriteľa, ktorého obsahom je realizácia záložného práva, pričom na tie časové úseky, ktoré uplynuli medzi jednotlivými úkonmi záložného veriteľa sa neprihliada, ak nepresiahnu dĺžku všeobecnej premlčacej lehoty v trvaní troch rokov.

27.3. Nebol ďalej dôvod skutkovo preukazovať úkony žalovaného záložného veriteľa ktorého inak zaťažuje dôkazné bremeno o riadnom výkone dobrovoľnej dražby, pretože žalobcovia nepreukázali, vzhľadom na dôvody prerušenia a spočívania premlčacej doby, že od posledného úkonu záložného veriteľa pri realizácii dobrovoľnej dražby uplynula všeobecná premlčacia doba v trvaní troch rokov. Nebol preto ani dôvod posudzovať, či hmotnoprávna lehota 30 dní na uskutočnenie dražby, uvedená v § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka sa má pripočítať k plynutiu premlčacej doby troch rokov už na jej začiatku.

28.1. Súd prvej inštancie vo svojom novom rozhodnutí nerozhodol o zrušení neodkladného opatrenia, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Revúca sp. zn. 4C/13/2021-143 z 02. 09. 2021 pred začatím konania vo veci samej sp. zn. RA-6Csp/62/2021. Okresný súd zrejme opomenul, že celý rozsudok sp. zn. 6Csp/62/2021 z 30. 11. 2021 v ktorom je výrok o zrušení neodkladného opatrenia, bol zrušený uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16CoCsp/2/2025-373 z 26.02.2025.

28.2. Podľa § 336 ods. 1, veta prvá CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej.

28.3.Podľa § 336 ods. 4 CSP, ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane.

28.4. Podľa § 335 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

28.5. V konaní vo veci samej bola žaloba súdom prvej inštancie zamietnutá a odvolací súd jeho rozhodnutie potvrdil, preto o zrušení neodkladného opatrenia rozhodne z dôvodu svojej funkčnej príslušnosti súd prvej inštancie, dopĺňacím uznesením.

29. O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto sú žalobcovia 1/ a 2/ povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške trov.

30. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.